

Κορέα: η Πολύπαθη Χερσόνησος (Β')

/ [Πεμπτούσια](#)

Image not found or type unknown

Με αφορμή την πρόσφατη επέτειο της έναρξης του πολέμου της Κορέας (25/6) συνεχίζουμε τη δημοσίευση αποσπασμάτων από το βιβλίο του Michael Hickey «Ο πόλεμος της Κορέας» που θέτει το ιστορικό περίγραμμα της τριετούς σύρραξης στην οποία ενεπλάκησαν έθνη από πάρα πολλά και μακρινά σημεία του πλανήτη.

Στη συνδιάσκεψη της Γιάλτας τον Φεβρουάριο του 1945, ο Στάλιν, διαισθανόμενος τη μεταστροφή της αμερικάνικης πολιτικής απέναντι στην Κορέα, πρότεινε την εγκατάσταση μιας κοινής εγγυήτριας δύναμης για την Κορέα, που θ' αποτελούνταν από τις Ηνωμένες Πολιτείες, την ΕΣΣΔ, την Κίνα και το Ηνωμένο Βασίλειο. Ο Ρούσβελτ έδινε τότε ελάχιστη προσοχή στις διαδικασίες της συνδιάσκεψης. Ήταν κουρασμένος κι άρρωστος, αλλά συνέχιζε να ξεγελά τον εαυτό του, πιστεύοντας ότι είχε εξασφαλίσει μια ειδική σχέση με το Στάλιν, και του εμπιστεύθηκε ιδιαίτερος ότι ο όποιος διακανονισμός για την Κορέα θα 'πρεπε ν' αποκλείει το Ηνωμένο Βασίλειο. Αντίθετα, πρότεινε μια Σοβιετο-Κινεζο-Αμερικανική εγγύηση, που θα προετοίμαζε την Κορέα για πλήρη ανεξαρτησία μέσα σε είκοσι, ή τριάντα χρόνια.

Ο Στάλιν, από την άλλη μεριά, προτιμούσε τη συμμετοχή του Ηνωμένου Βασιλείου, και μια πολύ πιο σύντομη περίοδο της εγγύησης. Πάντως, καμιά δέσμευση δεν

αναλήφθηκε εγγράφως κι ο Τσώρτσιλ σίγουρα ποτέ δεν πληροφορήθηκε τίποτα γι' αυτές τις συνομιλίες. Το Φόρεϊν Όφισ στο Λονδίνο, που δεν επιθυμούσε να εμπλακεί στα πολιτικά πράγματα μιας απομακρυσμένης χώρας όπου τα βρετανικά συμφέροντα ήταν ελάχιστα, δεν έκανε καμιά προσπάθεια να πληροφορηθεί αυτά τα μυστικά. Αλλά και κανένας απ' το Στέιτ Ντηπάρτμεντ δεν ήξερε το τι είχε διαμειφθεί μεταξύ των δύο ανδρών. Ούτε καν ο αντιπρόεδρος Χάρυ Τρούμαν, που ανήλθε στην Προεδρεία των ΗΠΑ μετά το θάνατο του Ρούσβελτ τον Απρίλιο του 1945, είχε πληροφορηθεί αυτό το σχέδιο. Δεν υπήρχε λοιπόν καμιά αισιόδοξη προοπτική πάνω στην οποία θα μπορούσε να θεμελιωθεί το μέλλον της Κορέας.

Ο Τρούμαν, σε μια προσπάθεια ν' ανακαλύψει τι είχε υποσχεθεί ο Ρούσβελτ στον Στάλιν, στην Γιάλτα, αποφάσισε να στείλει τον έμπειρο Χάρυ Χόπκινς στην Μόσχα για να διαπιστώσει και να επιβεβαιώσει τα σχετικά με τους απόρρητους διακανονισμούς της Γιάλτας και ιδιαίτερα να εκμαιεύσει τις προθέσεις των Ρώσων πάνω στο σχέδιο εγγύησης για την Κορέα. Ο Χόπκινς ρώτησε το Στάλιν για την ημερομηνία της προτιθέμενης εισόδου της Ρωσίας στον πόλεμο κατά της Ιαπωνίας κι εξασφάλισε την υπόσχεση ότι αυτή θα γινόταν στις 8 Αυγούστου. Ο Στάλιν είπε επίσης στο Χόπκινς ότι υποστήριζε την ιδέα μιας τετραμερούς εγγύησης για την Κορέα.

Τον Ιούλιο του 1945, οι ηγέτες των Συμμάχων συναντήθηκαν στο Πότσδαμ, ανάμεσα στα ερείπια της ναζιστικής Γερμανίας, για να συζητήσουν το πώς θα ενεργούσαν κατά της Ιαπωνίας. Μόνον ο Στάλιν παρέμενε απ' την παλιά τριανδρία. Στην Μ. Βρετανία μια κυβέρνηση Εργατικών είχε πάρει την εξουσία, που τώρα την εκπροσωπούσε ο Πρωθυπουργός Κλήμεντ Άττλη. Αν και ο Τρούμαν πήγε σ' αυτήν την πρώτη του συνάντηση κορυφής με δέος, δεν το έδειχνε καθόλου. Οι Αμερικανοί είχαν με επιτυχία δοκιμάσει ένα πυρηνικό όπλο και προχωρούσαν γρήγορα στην κατασκευή της πρώτης ατομικής βόμβας, για να τη χρησιμοποιήσουν ενάντια στην Ιαπωνία. Ο Στάλιν, κατά περίεργο τρόπο έδειξε ελάχιστο ενδιαφέρον όταν ο Τρούμαν, με άκρα μυστικότητα του μίλησε γι' αυτό. Είναι σχεδόν σίγουρο ότι είχε ενημερωθεί ήδη από τους επικεφαλής των δικών του μυστικών υπηρεσιών και είχε τις πληροφορίες του από έναν υψηλά ιστάμενο Σοβιετικό πράκτορα στην Ουάσινγκτον, τον Έηλτζερ Χις.

Με τον Στάλιν πληροφορημένο για την ατομική βόμβα, έπαψε πλέον να υφίσταται η όποια ιδέα χρησιμοποίησής της, για να αναγκασθούν οι Ιάπωνες να εγκαταλείψουν τη μάχη, πριν βγουν στον πόλεμο οι Ρώσοι. Στο Πεντάγωνο και στο Λευκό Οίκο επικρατούσαν πραγματικοί φόβοι ότι μια εισβολή των Συμμάχων στα ιαπωνικά νησιά θα αποδεικνυόταν ανώφελη αιματοχυσία, εκτός κι αν έριχναν τη βόμβα. Κι αν σε μια τέτοια εισβολή χρησιμοποιούνταν και σοβιετικά στρατεύματα, θα 'πρεπε να τους παραχωρηθεί μια ζώνη κατοχής, όπως είχε συμβεί με την περίπτωση της

Γερμανίας και της Αυστρίας. Καθώς κάτι τέτοιο θα εξουδετέρωνε ουσιαστικά τα σχέδια για μια αμερικανική κατοχή, πριν ολοκληρωθεί μια συνθήκη ειρήνης με την Ιαπωνία ευνοϊκή για την Ουάσινγκτον, η περίπτωση αυτή δεν αποτελούσε αποδεκτή επιλογή. Ο Τρούμαν ήξερε επίσης ότι υπήρχαν ακόμη ανέπαφες ιαπωνικές μάχιμες μονάδες στην Μαντζουρία και στην Βόρεια Κορέα και σκόπευε ν' αναλάβουν οι Ρώσοι την ευθύνη της αντιμετώπισης και του αφοπλισμού τους.

Ο Τρούμαν, λοιπόν, υποστήριζε την ιδέα παροχής εγγύησης στην Κορέα. Είχε ένα φάκελο, που προετοίμασε το Στέιτ Ντηπάρτμεντ, μ' ένα πρόγραμμα τριών σταδίων: δηλαδή στρατιωτική κατοχή από τους Συμμάχους, διεθνής διακυβέρνηση κάτω από την αιγίδα του ΟΗΕ, και τελικά πλήρης ανεξαρτησία. Ωστόσο, το σχέδιο αυτό δεν συζητήθηκε στη συνδιάσκεψη του Πότσδαμ, γιατί οι Σύμμαχοι είχαν ήδη εμπλακεί με τη λύση άλλων ζητημάτων, όπως τα σχέδια για το διαμελισμό των πρώην ιταλικών αποικιών στην Αφρική. Αργότερα στη συνδιάσκεψη οι Ρώσοι άρχισαν να μιλούν αόριστα για στρατιωτικές επιχειρήσεις κατά μήκος των συνόρων της Μαντζουρίας και μέσα στην Βόρεια Κορέα, από κοινού με αμφίβιες αμερικανικές αποβάσεις στο νότο της χερσονήσου. Τελικά, όλ' αυτά δεν κατέληξαν πουθενά. Ένα πράγμα, όμως, γινόταν τελείως σαφές στους Αμερικανούς: υπήρχε μια ξεκάθαρη ευκαιρία να προλάβουν τους Ρώσους στην κατοχή ολόκληρης της Κορέας, απ' τη στιγμή που θα ηττάτο η Ιαπωνία. Έτσι άρχισαν βιαστικά, αν και καθυστερημένα, να προγραμματίζουν την κατοχή του νότιου μισού της χώρας.

Πηγή: «Ο πόλεμος της Κορέας»

Τίτλος πρωτότυπου: *The Korean war*

Συγγραφέας - Συντελεστές: *Michael Hickey*

Μετάφραση: *Δ. Π. Κωστελένος*

Επιμέλεια: *N. A. Κολόμβας*

Εκδότης: *Γκοβόστης*

ISBN: *960-270-881-6*

Έκδοση: *2002*

Δέσιμο: *Μαλακό εξώφυλλο*

Σχήμα: *23x15 εκ.*

Σελίδες: *621*